

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

=

અમદાવાદ ખાતેની ગુજરાતની ઉચ્ચ અદાલતમાં

આર/ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૧૧૩૭/૨૦૦૬

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ સુશ્રી ગીતા ગોપી

=====

રિપોર્ટિંગ માટે મંજૂર	હા.	ના.

=====

અર્શીભાઈ વિક્રમભાઈ રામ, ઉંમર ૨૮ વ્યવસાય ખેતી અને અન્ય

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય

=====

ઉપસ્થિતિ:

અપીલકર્તા નં. ૧ માટે ૨૯

અપીલકર્તા નં. ૨ વતી શ્રી મૌલિક એમ. સોની(૭૨૪૯)

સામવાળા/પ્રતિવાદી નં. ૧ વતી શ્રી હર્નિશ વી. દરજી(૩૭૦૫)

સામવાળા/પ્રતિવાદી નં. ૧ વતી એ.પી.પી. શ્રી રોહન રાવલ

=====

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ સુશ્રી ગીતા ગોપી

તારીખ : ૩૦/૦૭/૨૦૨૫

મૌખિક ચુકાદો

૧. વેરાવળ ફાસ્ટ ટ્રેક કોર્ટ સમક્ષના સેશન્સ કેસ નં. ૩૫/૨૦૦૨ ના ફોજદારી ટ્રાયલમાં બે અપીલકર્તાઓ આરોપીઓ હતા, જેમને ભારતીય દંડ સંહિતા (સંક્ષિપ્તમાં 'આઈ.પી.સી.') ની કલમ ૩૩૨ અને ૩૩૩ હેઠળ, આઈ.પી.સી. ની કલમ ૧૧૪ સાથે વાંચતા, તારીખ ૩૦/૦૫/૨૦૦૬ ના રોજ દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા હતા અને સજા ફટકારવામાં આવી હતી.

૨. ચુકાદા અને સજાથી વ્યથિત અને અસંતુષ્ટ થઈને આ અપીલ દાખલ કરવામાં આવી છે. બંને આરોપીઓને ૨ વર્ષ અને ૯ મહિનાની સખત કેદની સજા અને રૂ. ૧૦,૦૦૦/- નો દંડ, અને દંડ ન ભરે તો વધુ ૩ મહિનાની સખત કેદની સજા ભોગવવાનો આદેશ કરવામાં આવ્યો હતો.

૩. જ્યારે આરોપીઓને મુંબઈ પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૧૩૫ હેઠળના ગુનામાં નિર્દોષ જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા. ક્રિમિનલ પ્રોસીજર કોડની કલમ ૪૨૮ હેઠળ જોગવાઈ કર્યા મુજબ સેટ ઓફ મંજૂર કરવામાં આવ્યો હતો.

૪. આ અપીલની પેન્ડન્સી દરમિયાન, અપીલકર્તા નં. ૧ – અર્શીભાઈ વિક્રમભાઈ રામનું મૃત્યુ થયું હતું અને તેથી અપીલકર્તા નં. ૧ ના અંશે અપીલ રદ થઈ હતી. તેથી વર્તમાન અપીલ હવે અપીલકર્તા નં. ૨ – કાનાભાઈ રામભાઈ રામ વિરુદ્ધ છે.

૫. અપીલકર્તા વતી વિદ્વાન વકીલ શ્રી મૌલિક સોનીએ રજૂઆત કરી હતી કે આ દોષસિદ્ધિ ભૂલભરેલી છે કારણ કે વિદ્વાન ન્યાયમૂર્તિએ હકીકતની કદર કરી

નથી કે જે સમયે મૌખિક ફરિયાદ કરવામાં આવી હતી, તે સમયે ઇજાગ્રસ્ત વ્યક્તિ જાહેર સેવક તરીકે કામ કરતી ન હતી. તે કોઈ જાહેર ફરજ બજાવી રહ્યો ન હતો, પરંતુ ચાર્જશીટ પોતે જ સ્પષ્ટ કરે છે કે તે અને તેનો મદદનીશ કે જે રોજમદાર હતો, ભીખાભાઈ કાનાભાઈ રાઠોડ, જમીનમાંથી કાચી મગફળી એકઠી કરી રહ્યા હતા અને તેને રોકવાની પ્રક્રિયામાં હતા અને આ ઘટના કાર્યસ્થળ પર ન હતી કે જેથી ઇજાગ્રસ્ત વ્યક્તિ ફરજ પર હોવાનું ગણી શકાય. શ્રી સોનીએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે જે દિવસે આ ઘટના બની હોવાનું કહેવાય છે તે રવિવાર છે જે સત્તાવાર કામકાજનો દિવસ ગણી શકાય નહીં. તેથી, આરોપી એવી સ્થિતિમાં ન હોઈ શકે કે તેને ખબર હોય કે ઇજાગ્રસ્ત વ્યક્તિ બિન-સત્તાવાર દિવસે જાહેર સેવક તરીકે કામ કરી રહ્યો હતો. તેથી, પ્રથમ દ્રષ્ટિએ શ્રી મૌલિક સોનીએ રજૂઆત કરી હતી કે કલમ ૩૩૨ અને ૩૩૩ હેઠળનો કેસ લાગુ કરી શકાય નહીં કારણ કે જાહેર સેવકને તેની ફરજ બજાવતા રોકવાનો આરોપીનો કોઈ ઇરાદો ન હોઈ શકે. વિદ્વાન વકીલ શ્રી સોનીએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે જોકે પંચો ફરી ગયા છે પરંતુ પોલીસ દ્વારા તૈયાર કરવામાં આવેલ પંચનામાનો ઇનકાર કરી શકાય નહીં અને જે જગ્યાએ ગુનો આચરવામાં આવ્યો હોવાનું કહેવાય છે ત્યાં લાકડાના ઢગલા એકઠા કરેલા બતાવે છે અને ફરિયાદીની પોતાની જુબાની એ સ્પષ્ટ કરે છે કે લાકડાના ઢગલા પર પડવાને કારણે તેને ઇજા થઈ છે અને વર્તમાન અપીલકર્તા નં. ૨ દ્વારા ફરિયાદીને કોઈ

ઈજા પહોંચાડવામાં આવી નથી. પી.ડબલ્યુ.-૫ – ભીખાભાઈ કાનાભાઈ પણ આરોપીઓ તરફથી કોઈ મારપીટ વિશે જણાવતા નથી. શ્રી સોનીએ રજૂઆત કરી હતી કે ઘટના સમયે ભીખાભાઈ કાનાભાઈ હાજર હતા. તેઓ મૌખિક બોલાચાલીનો ઉલ્લેખ કરે છે, પરંતુ ત્યાં એકઠા થયેલા ટોળા વિશે જણાવ્યું છે, અને ખૂબ જ સ્પષ્ટપણે કહે છે કે તેમને ખાતરી નથી કે વર્તમાન અપીલકર્તાએ ઈજાગ્રસ્તને લાકડીથી કોઈ માર માર્યો હતો અને જેના કારણે ઈજાગ્રસ્તને ફેક્ચર થયું હતું. શ્રી સોનીએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે પી.ડબલ્યુ.-૬ એક અધિકારી છે જેમણે આ ઘટના જોઈ નથી. તેઓ બૂમાબૂમ સાંભળીને સ્થળ પર આવ્યા હતા પરંતુ ઝઘડો જોયો નથી તેથી તેમને પ્રત્યક્ષદર્શી સાક્ષી ગણી શકાય નહીં. ડૉક્ટર કે જેની પાસે ઈજાગ્રસ્ત વ્યક્તિ બીજા દિવસે એટલે કે ૧૩/૦૫/૨૦૦૨ ના રોજ સવારે ૧૧:૦૦ વાગ્યે સૌપ્રથમવાર ગયો હતો, તે કોઈ પોલીસ યાદી વગર ગયો હતો. શ્રી સોનીએ રજૂઆત કરી હતી કે કથિત ઘટના ૧૨/૦૫/૨૦૦૨ ના રોજ સાંજે આશરે ૬:૦૦ વાગ્યે બની હતી, જ્યારે એફ.આઈ.આર. સૂચવે છે કે તે ૧૩/૦૫/૨૦૦૨ ના રોજ સવારે ૧૧:૪૫ વાગ્યે નોંધવામાં આવી હતી. એફ.આઈ.આર. નોંધવામાં વિલંબનું કારણ સ્પષ્ટ થતું નથી. જો ફરિયાદી સ્થળ પર પડેલા લાકડાના ઢગલા પર પડ્યો હોય તો ફેક્ચરની ઈજા થવી ખૂબ જ સ્વાભાવિક છે. વધુમાં શ્રી સોનીએ રજૂઆત કરી હતી કે ત્યાં ટોળું હતું અને સાક્ષીઓ ચોક્કસપણે કહી શક્યા ન હતા કે ઈજા

અપીલકર્તા દ્વારા લાકડીથી કરવામાં આવી હતી. સાક્ષી મોહનલાલ ચાવડા પી.ડબલ્યુ.-૮ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલા દસ્તાવેજ આંક ૨૪ અંગે વધુ દલીલ કરતા શ્રી સોનીએ જણાવ્યું હતું કે આ પ્રકારના દસ્તાવેજો એમ્પ્લોયર અને તાબાના કર્મચારી વચ્ચેનો ખાનગી પત્રવ્યવહાર હોઈ શકે છે અને રજાના દિવસોમાં પણ ખેતીની જમીનધારકો પાસેથી સિંચાઈ ઉપકર વસૂલવાની ઈજાગ્રસ્તને આપેલી આવી કોઈ સૂચના વિશે આરોપીને કોઈ જાણકારી હોઈ શકે નહીં. શ્રી સોનીએ રજૂઆત કરી હતી કે આરોપીએ ફરિયાદીને પુત્રના નામે રસીદ આપવા બાબતે માત્ર પ્રશ્ન કર્યો હતો. શ્રી સોનીએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે જે મસ્ટર રોલ રજૂ કરવામાં આવ્યો છે તે સાક્ષી દ્વારા પોતે તૈયાર કરવામાં આવ્યો નથી અને અન્ય સાક્ષીઓ આરોપીને ઓળખી શકે તે માટે કોઈ ઓળખ પરેડ યોજવામાં આવી નથી. જે લાકડી મળી આવી હતી કે જે લાકડી પર લોહી મળી આવ્યું હતું તેના પર કોઈ એફ.એસ.એલ. રિપોર્ટ નથી અથવા લાકડી પર કોઈ ફિંગરપ્રિન્ટ અથવા હાથના નિશાનની ચકાસણી દ્વારા આરોપીએ લાકડી પકડી હતી તે હકીકતને મજબૂત કરી શકે.

૬. શ્રી સોનીએ રજૂઆત કરી હતી કે કલમ ૩૩૨ કે ૩૩૩ હેઠળનો કેસ ફરિયાદીના પોતાના પુરાવા દ્વારા પણ સાબિત થઈ શકતો નથી અને વિદ્વાન ન્યાયમૂર્તિએ આરોપીને દોષિત ઠેરવીને ગંભીર ભૂલ કરી છે. રેકૉર્ડ પરથી

ફરિયાદ પક્ષની કાર્યવાહીને દૂષિત ગણી શકાય કારણ કે આરોપીએ સાક્ષીને પ્રશ્ન કર્યો હતો અને તેથી તેનાથી નારાજ થઈને ખોટી કાર્યવાહી દાખલ કરવામાં આવી છે. શ્રી સોનીએ રજૂઆત કરી હતી કે એક નાની જગ્યામાં ટોળું એકઠું થયું હતું જ્યાં લાકડાના ઢગલા હતા અને ફરિયાદી નીચે પડી ગયો હશે જેના કારણે ફેંકરની ઈજા અને અન્ય ઉઝરડા થયા હશે.

૭. દલીલનો વિરોધ કરતા વિદ્વાન એ.પી.પી. શ્રી રોહન રાવલે રજૂઆત કરી હતી કે ફરિયાદી પોતે જ ઈજાગ્રસ્ત છે અને તેણે આરોપીને ઓળખી કાઢ્યો છે, તેની જુબાનીનું વજન હોવું જોઈએ, અને વધુમાં પી.ડબલ્યુ.-૧ તેમજ પી.ડબલ્યુ.-૭ ના ડૉક્ટર દ્વારા ઈજા સાબિત થઈ છે. વિદ્વાન એ.પી.પી. એ રજૂઆત કરી હતી કે જ્યારે સાક્ષી પોતે જે ઘટનાનો સામનો કર્યો હોય તેની જુબાની આપે ત્યારે કોઈ પણ સમર્થન વિના પણ ઈજાગ્રસ્ત પ્રત્યક્ષદર્શી સાક્ષીના પુરાવા પર વિશ્વાસ કરી શકાય. ઘટના સમયે તે જાહેર સેવક તરીકે કામ કરી રહ્યો હતો તે હકીકત પી.ડબલ્યુ.-૮ ના પુરાવા દ્વારા સાબિત થાય છે જેમણે ઓર્ડર આંક-૨૪ રજૂ કર્યો છે જે દર્શાવે છે કે ફરિયાદીને ચોમાસાની સીઝનને કારણે સિંચાઈ ઉપકરણ વસૂલાત માટે ૨૪/૭ કામ કરવાનો આદેશ આપવામાં આવ્યો હતો અને તે કાર્યસ્થળ પર હાજર હતો અને અન્ય તમામ સાક્ષીઓએ ઘટના સમયે તેની જાહેર ફરજને સમર્થન આપ્યું છે. શ્રી રાવલે

રજૂઆત કરી હતી કે ઈજા નં. ૪ ગંભીર હતી અને તેથી આરોપી વિરુદ્ધ કલમ ૩૩૩ લાગુ કરવામાં આવી હતી. તેમણે વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે સી.આર.પી.સી. ની કલમ ૩૧૩ હેઠળ નોંધાયેલા વધુ નિવેદન હેઠળ આરોપી દ્વારા ઘટનાનો કોઈ ઈનકાર કરવામાં આવ્યો નથી.

૮. વિદ્વાન વકીલ શ્રી સોની અને વિદ્વાન એ.પી.પી. શ્રી રાવલને સાંભળ્યા. રેકૉર્ડની તપાસ કરી. ૨ આરોપીઓ વિરુદ્ધ આંક-૧ હેઠળ એવો આધારે આરોપ મૂકવામાં આવ્યો હતો કે ૧૨/૦૫/૨૦૦૨ ના રોજ આશરે ૧૮ કલાકે મડિયા મુકામે, ફરિયાદી જાહેર સેવક તરીકે તેની ફરજ પર હતો. તે સમયે, બંને આરોપીઓએ એકબીજાને મદદગારી કરીને ફરિયાદીને તેની જાહેર ફરજમાં રોક્યો હતો અને મૌખિક ઝઘડો શરૂ કર્યો હતો. આરોપી નં. ૨ હથિયાર લાકડી સાથે સજ્જ હતો, આરોપી નં. ૧ એ ફરિયાદીને પકડી રાખ્યો હતો અને આરોપી નં. ૨ એ લાકડીનો ઘા માર્યો હતો, જે જાણીજોઈને જાહેર સેવકને ગંભીર ઈજા પહોંચાડવા બદલ આઈ.પી.સી. ની કલમ ૩૩૨, ૩૩૩ અને ૧૧૪ હેઠળ આરોપીત કરવામાં આવ્યા હતા. વધુમાં, તેમના પર બોમ્બે પોલીસ એક્ટ હેઠળના જાહેરનામાના ભંગનો પણ આરોપ મૂકવામાં આવ્યો હતો.

૯. ડૉક્ટર પી.ડબલ્યુ.-૧ રમેશગીરી મોહનગીરી મેઘનાથીએ ૧૩/૦૫/૨૦૦૨ ના રોજ સવારે ૧૧ વાગ્યે રમેશચંદ્ર ભાલશંકર ઘેડિયાની તપાસ કરી હતી. ડૉક્ટરે જણાવ્યું હતું કે તેઓ પોલીસ યાદી વગર આવ્યા હતા. ઘટના ૧૨/૦૫/૨૦૦૨ ના રોજ સાંજે ૫ વાગ્યાની હતી અને એવો આક્ષેપ હતો કે તેને લાકડીથી મારવામાં આવ્યો હતો. ડૉક્ટરે તેમની જુબાનીમાં ઈજાના પુરાવા નીચે મુજબ આપ્યા છે:

“(૧) ડાબા પોપ્લીટિયલ ભાગે મૂઢ માર

૪ સેમી X ૨ સેમી પીડા હાજર

(૨) જમણા પગના ઉપરના ભાગે સોજો

૩ સેમી X ૩ સેમી પીડા હાજર

(૩) જમણા પગે ઘસરકો

૨ સેમી X ૨ સેમી

(૪) જમણા પગના પ્રથમ મેટાટાર્સલ માં ફ્રેક્ચર”

૯.૧. પી.ડબલ્યુ.-૧ ડૉક્ટરે જણાવ્યું હતું કે ઈજા નં. ૧, ૨ અને ૩ સાધારણ પ્રકારની હતી, જ્યારે ઈજા નં. ૪ ગંભીર હતી જે સખત અને બુઝા પદાર્થને કારણે

થઈ શકે છે. ઈજા નં. ૪ વિશે તેમણે જણાવ્યું હતું કે તે કોઈ પણ જટિલતા વિના ૪ થી ૬ અઠવાડિયામાં સાજો થઈ શકે છે. ઈજા નં. ૪ ને ઓર્થોપેડિક સર્જન પાસે ટ્રાન્સફર કરવામાં આવી હતી. તેમણે આંક ૧૦ થી મેડિકલ સર્ટિફિકેટ રજૂ કર્યું. ડૉક્ટરે પોલીસને ટેલિફોન દ્વારા જાણ કરી હતી. ટ્રાયલ દરમિયાન તેમને મુદ્દામાલ હથિયાર લાકડી બતાવવામાં આવી હતી અને જણાવ્યું હતું કે આ મુદ્દામાલ હથિયારથી ઈજા થઈ શકે છે.

૧૦. ઉલટ તપાસમાં ડૉક્ટર સાક્ષીએ જણાવ્યું હતું કે જો વ્યક્તિ અચાનક મોટરસાઈકલ પરથી પડી જાય અથવા ડેમની દીવાલની રૂપ ફૂટની ઊંચાઈએથી પડી જાય તો પણ આવી ઈજા થઈ શકે છે અને આવી ૪ ઈજાઓ થઈ શકે છે. ડૉક્ટરે એમ પણ જણાવ્યું હતું કે ૧.૫ કલાકની સારવાર દરમિયાન દર્દીએ તેમની સાથે ઘટના વિશે વાત કરી ન હતી. આમ એ હકીકત સ્પષ્ટ થાય છે કે પી.ડબલ્યુ.-૧ એ પ્રથમ વ્યક્તિ હતા જેની પાસે ભોગ બનનાર સારવાર માટે પહોંચ્યો હતો, તેઓ ડૉ. રમેશગીરી પાસે કોઈ પણ પોલીસ યાદી વગર ગયા હતા. ભોગ બનનારે આરોપી દ્વારા કરવામાં આવેલા હુમલા વિશે જાણ કરી ન હતી. આંક ૧૦ પર કથિત હુમલાની નોંધ હોવા છતાં ભોગ બનનારે લાકડીથી હુમલાનો કોઈ ઇતિહાસ આપ્યો ન હતો, કે આરોપીના નામ આપ્યા ન હતા.

૧૧. પી.ડબલ્યુ.-૨ ફરિયાદી ભોગ બનનાર રમેશચંદ્ર લાભશંકર ભટ્ટ છે. તેઓ વેરાવળ, જ, અંકુશ વિભાગમાં વર્ક આસિસ્ટન્ટ તરીકે હતા અને સબ-ડિવિઝન વેરાવળ ખાતે હતા. તે સમયે, તેઓ મીડિયા હાટી ખાતે તેમની ફરજ પર હતા અને તેઓ પ્રજ ની જલાશય પોલિસી ડેમ સાઈટ પર હતા.

૧૨. ૧૨/૦૫/૨૦૦૨ ના રોજ સવારે તેઓ સિંચાઈ ઉપકરણ વસૂલાત માટે નવા વાંદરવડ અને ધરમપુર ગામે ગયા હતા. તેમણે રસીદ આપી હતી. તે સમયે રોજમદાર ભીખાભાઈ કાનાભાઈ રાઠોડ તેમની સાથે હતા. ત્યારબાદ સાંજે આશરે ૫:૦૦ થી ૫:૩૦ વાગ્યે, શિયાળુ પાકને કારણે, તેઓ કાચી મગફળી શેકવા માટે એકઠા થયા હતા, તેઓ લાકડા એકઠા કરી રહ્યા હતા. તેમણે જણાવ્યું કે ભીખાભાઈ કાચી મગફળી શેકી રહ્યા હતા. તેઓએ ઓફિસના કમ્પાઉન્ડના આગળના ભાગમાં તેને શેકવાનું નક્કી કર્યું હતું. તે સમયે, તેમણે જણાવ્યું કે ધરમપુરના રહેવાસી આદીર જ્ઞાતિના અર્શીભાઈ અને કાનાભાઈ ત્યાં આવ્યા હતા અને વસૂલાત રસીદ બાબતે મૌખિક બોલાચાલી શરૂ કરી હતી. તેમણે વધુમાં સ્પષ્ટ કર્યું કે તેમની ઓફિસ તે જગ્યાની નજીક હતી જ્યાં તેઓએ કાચી મગફળી શેકવાનું નક્કી કર્યું હતું જે પ્રજ ડેમ સાઈટ પર ક્વાર્ટર્સના કમ્પાઉન્ડ પાસે હતી. આરોપીઓએ વિવાદ અને ઝઘડો કર્યો અને કહ્યું કે અર્શીભાઈના પિતાના નામે રસીદ કેમ આપવામાં આવી. તેમણે વધુમાં જણાવ્યું કે ઘણા લોકો ત્યાં એકઠા

થયા હતા અને વર્તમાન અપીલકર્તા કાનાભાઈએ તેમને તેમના જમણા અને ડાબા પગે તેમજ પાછળના ભાગે લાકડીથી માર્યા હતા. તે સમયે રસ્તા પરથી પસાર થતા ઘણા લોકો તેમજ ત્યાંથી પસાર થતા રિક્ષાચાલકો પણ ત્યાં એકઠા થયા હતા. ફરિયાદીએ જણાવ્યું કે કાનાભાઈએ તેને માર્યો હતો અને અર્શીભાઈએ તેને પકડી રાખ્યો હતો. તેણે બૂમાબૂમ શરૂ કરી અને તે સમયે ઓફિસના કર્મચારીઓ શીલુભાઈ, ધીરુભાઈ અને પરમાર ત્યાં આવ્યા અને તેને છોડાવ્યો. ફરિયાદીના જણાવ્યા મુજબ ત્યારબાદ બંને આરોપીઓ સ્થળ પરથી નાસી ગયા હતા. તેણે વધુમાં જણાવ્યું કે પાણી પુરવઠાના કર્મચારીઓએ તેને દવાખાને લઈ જવાની વ્યવસ્થા કરી હતી. એક્સ-રે લેવામાં આવ્યો અને તેમને જાણવા મળ્યું કે તેના પગમાં ફ્રેક્ચર છે. તેમણે જણાવ્યું કે મડિયાના ડૉક્ટરે તેને કહ્યું કે અહીં આની સારવાર થઈ શકે તેમ નથી, તેથી તેને વેરાવળ અથવા જૂનાગઢ મોકલવામાં આવ્યો હતો પરંતુ તે વેરાવળમાં ડૉક્ટર ડાભી પાસે ગયો હતો જેમણે તેના પગે પાટો બાંધ્યો હતો. તેણે મડિયામાં ફરિયાદ આપી હતી. તેણે કોર્ટમાં બંને આરોપીઓને ઓળખી કાઢ્યા હતા. તેને મુદ્દામાલ લાકડી પણ બતાવવામાં આવી હતી અને તેણે તેને ઓળખી કાઢી હતી અને ફરિયાદ પુરાવામાં મૂકવામાં આવી હતી.

૧૩. ફરિયાદીએ એમ પણ જણાવ્યું હતું કે તેનું વધુ નિવેદન નોંધવામાં આવ્યું હતું. તેઓ ૧૯૮૮ થી અલગ-અલગ જગ્યાએ ફરજ પર હતા અને તેમણે જણાવ્યું કે તેઓ ટેકનિકલ સ્ટાફ હતા અને તેમની ફરજ ૨૪ કલાક ફિલ્ડ પર હતી. તેમનું કામ ચોમાસા દરમિયાન સિંચાઈ ઉપકરણો વસૂલાત કરવાનું હતું. તેમને આ કામ ૦૮/૦૫/૨૦૦૨ ના રોજ સોંપવામાં આવ્યું હતું. સાક્ષીએ આરોપી નં. ૧ ના પિતાના નામે તારીખ ૧૨/૦૫/૨૦૦૨ ની રસીદનો પણ ઉલ્લેખ કર્યો હતો જે રૂ. ૪૯ માટે હતી. તેમણે એમ પણ જણાવ્યું કે ઓફિસ દ્વારા મસ્ટર રોલ રાખવામાં આવતો હતો. તેમણે આપેલી રસીદોનો પણ ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો હતો પરંતુ તેઓ ઓફિસ કોપી લાવી શક્યા ન હતા અને તેથી રસીદોને માર્ક ૬/૮ તરીકે સંદર્ભ આપવામાં આવ્યો હતો. તેમણે માર્ક ૬/૫ પરના ઓફિસ ઓર્ડરનો પણ સંદર્ભ આપ્યો હતો.

૧૪. ઉલટતપાસમાં રેકૉર્ડ પર આવ્યું કે તેમનો ઓફિસ સમય સવારે ૧૧:૦૦ થી સાંજે ૫:૦૦ વાગ્યા સુધીનો હતો અને રવિવારે સત્તાવાર રજા હતી. ઘટનાસ્થળ વિશે તેમણે જણાવ્યું કે તે પ્રજા કેમની નજીક હતું અને ત્યાં ૨ કે ૩ ગામોને જોડતો જાહેર રસ્તો હતો. તે સમયે જ્યારે તેઓ કાચી મગફળી શેડી રહ્યા હતા ત્યારે રસીદ બાબતે અદાવત રાખીને આશરે ૪ થી ૫ લોકો ત્યાં આવ્યા હતા અને બધાએ બૂમો પાડવાનું શરૂ કર્યું હતું. જ્યારે મૌખિક ઝઘડો શરૂ થયો અને

ચાલુ હતો ત્યારે તેમણે જણાવ્યું કે ઘણા રાહદારીઓ અને રિક્ષાવાળાઓ ત્યાં એકઠા થયા હતા. ટોળામાંથી કોઈ વ્યક્તિએ તેને લાકડીથી માર્યો હતો અને ત્યારબાદ તે નીચે પડી ગયો હતો. તેના બચાવ માટે, તેમણે બૂમો પાડવાનું શરૂ કર્યું હતું.

૧૫. ઈજાગ્રસ્ત સાક્ષીના આ પુરાવા એ હકીકત સ્પષ્ટ કરે છે કે આરોપીઓ સિવાય બીજા પણ ઘણા લોકો ત્યાં એકઠા થયા હતા જેઓ રસીદ બાબતે તેમની ફરિયાદ લઈને આવ્યા હતા. રાહદારીઓ અને રિક્ષાવાળાઓ પણ ત્યાં આવ્યા હતા. સાક્ષી ઈજાગ્રસ્ત તરીકે ઓળખી શક્યા ન હતા કે તેને લાકડીનો ઘા કોણે માર્યો હતો.

૧૬. ગામના લોકોએ તેને બે આરોપીઓના નામ આપ્યા હતા તેવા સૂચનનો તેણે ઇનકાર કર્યો હતો. તેણે એ પણ સ્પષ્ટ કર્યું કે તેને આરોપીઓ સાથે અગાઉ સિંચાઈ ઉપકરણ વસૂલાત બાબતે કોઈ વિવાદ નહોતો. જ્યારે મૌખિક ઝઘડો શરૂ થયો ત્યારે તરત જ ત્યાં ટોળું એકઠું થઈ ગયું હતું. તેણે ફરીથી સ્પષ્ટ કર્યું કે તે ચોક્કસપણે કહી શકતો નથી કે ટોળામાંથી તેને કોણે માર્યો હતો. જ્યારે પાણી પુરવઠા વિભાગના શીલુભાઈ અન્ય ત્રણ કર્મચારીઓ સાથે ત્યાં આવ્યા ત્યારે

તેમણે માત્ર ઝઘડા વિશે જણાવ્યું હતું પરંતુ ઝઘડો કોની સાથે શરૂ થયો હતો અને ઝઘડામાં શું વાત થઈ હતી તે વિશે જાણ કરી ન હતી. દવાખાનાના ડૉક્ટર સમક્ષ પણ તેણે કોઈ વ્યક્તિ વિશે જાણ કરી ન હતી, તેણે માત્ર એટલું જ જણાવ્યું હતું કે તે ઈજાગ્રસ્ત થયો હતો. પોલીસે તેનું વધુ નિવેદન લીધું છે પરંતુ તે કહે છે કે પોલીસ દ્વારા શું નોંધવામાં આવ્યું હતું તેની તેને જાણ નથી.

૧૭. ફરિયાદીના આ પુરાવા પોતે જ સ્પષ્ટ કરે છે કે તેને કોણે માર્યો હતો તે વિશે તેને ખાતરી નથી. તેને લાકડીથી ઈજા થઈ હતી. તેને ફેક્ચરની ઈજા થઈ હતી અને તેથી કલમ ૩૩૩ લાગુ કરવામાં આવી હતી. પંચો બાલુભાઈ નાનજીભાઈ પાઠર પી.ડબલ્યુ.-૩ તરીકે અને પ્રેમજીભાઈ પાલાભાઈ પી.ડબલ્યુ.-૪ તરીકે જે જગ્યાએથી લાકડી ઉપાડવામાં આવી હતી તે સ્થળના આંક-૧૪ ના પંચનામાનો સંદર્ભ આપવામાં આવ્યો હતો. બંને ફરી ગયેલ જાહેર થયા હતા, પરંતુ જે મુખ્ય હકીકત સ્પષ્ટ થાય છે તે એ છે કે ત્યાં ૧૦ ફૂટના અંતરે લાકડાનો ઢગલો પડેલો હતો અને તે ક્વાર્ટર્સ ખાતેની સિંચાઈ કચેરીની ઉત્તર દિશામાં હતો. લાકડાના ઢગલા ઉપરાંત પંચનામામાં વિખરાયેલા પથ્થરોનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો હતો. આંક ૧૪ ના પંચનામામાં જમીન પર કોઈ નોંધપાત્ર નિશાનો કે લોહીના ડાઘ મળ્યા નથી. પી.ડબલ્યુ.-૭ ડૉ. ભૂપેન્દ્ર ડાભીએ ૧૩/૦૫/૨૦૦૨ ના રોજ ઈજાગ્રસ્તની તપાસ કરી હતી, દર્દીએ તેમને જણાવ્યું

હતું કે તેને લાકડીથી મારવામાં આવ્યો હતો. ઘટના ૧૨/૦૫/૨૦૦૨ ના રોજ સાંજે ૬:૦૦ વાગ્યાની હતી. તેણે સરકારી હોસ્પિટલ, મડિયા ખાતે પ્રાથમિક સારવાર લીધી હતી પરંતુ દર્દી કોઈપણ રેફરન્સ નોંધ વગર આવ્યો હતો. ડૉક્ટરે આંક ૧૯ પર નોંધેલી ઈજાઓ નીચે મુજબ છે:

“જમણો પગ : સોજો + પ્રથમ મેટાટાર્સલ પર પીડા

જમણી પિંડી પર ૪સેમી x ૧સેમી આડી ઈજા

જમણા ઘૂંટણની પાછળના ભાગે ૫સેમી x ૨સેમી ત્રાસો મૂઠ મારનો ડાઘ.”

૧૮. મેડિકલ સર્ટિફિકેટ આંક ૨૦ અને એક્સ-રે આંક ૨૧ થી રજૂ કરવામાં આવ્યા હતા. ડૉક્ટરે મુદ્દામાલ હથિયારથી ઈજા થવાની શક્યતાને પુષ્ટિ આપી હતી. ઉલટતપાસમાં, ડૉક્ટરે વધુમાં જણાવ્યું હતું કે આંક ૧૯ માં ઈજા કેટલા સમય પહેલાં થઈ છે તે નોંધવામાં આવ્યું નથી. દર્દી માત્ર ફેક્ચરની સારવાર માટે આવ્યો હતો અને એમ પણ પુષ્ટિ કરી હતી કે જો વ્યક્તિ મોટરસાઈકલ પરથી પડી જાય અથવા ઊંચાઈએથી પડી જાય તો આવી ઈજા થઈ શકે છે.

૧૯. ભીખાભાઈ કાનાભાઈ એક એવા વ્યક્તિ છે જે રોજમદાર હતા, જે ફરિયાદીની સાથે હતા. સાક્ષી ભીખાભાઈ કાનાભાઈએ જણાવ્યું હતું કે તેઓ આર. એલ. ઘેડિયાની સાથે ત્યાં હતા. તેમણે જમીનમાંથી કાચી મગફળી એકઠી કરવા વિશે પણ જણાવ્યું હતું, તે સમયે લોકો ત્યાં આવ્યા હતા અને મૌખિક ઝઘડો થયો હતો અને ત્યાં ટોળું એકઠું થયું હતું. તે સમયે તેઓ કાચા મગફળીના દાણા નિંદામણ રહ્યા હતા, જ્યારે શ્રી ઘેડિયા લાકડા એકઠા કરી રહ્યા હતા. તેઓ આશરે ૨૦૦ ફૂટના અંતરે હતા. તેમણે જણાવ્યું કે તેમને યાદ નથી કે ઝઘડો કોની સાથે ચાલી રહ્યો હતો, તે સમયે શીલુભાઈ, પરમાર, ધીરુભાઈ હતા અને તેમના સિવાય રિક્ષાવાળાઓ પણ હતા. તેઓ અર્શીભાઈ વિક્રમ અને કાનાભાઈ રામભાઈને ઓળખે છે. તેમણે કોર્ટમાં તેમને ઓળખી કાઢ્યા હતા. સાક્ષીએ સ્પષ્ટ કર્યું કે તે સમયે ઘેડિયાભાઈ સાથે રસીદ બાબતે વિવાદ થયો હતો. ટોળું એકઠું થયું હતું અને ઘેડિયાભાઈ ઓફિસમાં ધીરે ધીરે ચાલીને આવ્યા હતા કારણ કે તેમના પગમાં ઈજા થઈ હતી અને ફેકચર હતું. સાક્ષી પી.ડબલ્યુ.-૫ – ભીખાભાઈએ સ્પષ્ટ કર્યું કે તેમને યાદ નથી કે ઘેડિયાભાઈને લાકડીથી મારવામાં આવ્યો હતો અને તેથી તેમને ફેકચર થયું હતું. તેઓ એ પણ જાણતા નથી કે ઘેડિયાભાઈને લાકડીથી કોણે માર્યો હતો. અધિકારીઓ ત્યાં આવ્યા હતા. તેમણે એમ પણ જણાવ્યું કે ઘેડિયાભાઈએ તેમને જાણ કરી નથી કે તેમને કોણે પકડ્યા હતા. ઉલટતપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું કે તે રવિવાર હતો અને ઓફિસમાં રજા

હતી. તેમણે પોલીસ સમક્ષ આરોપી અને ફરિયાદી વચ્ચેના વિવાદ વિશે જણાવ્યું ન હતું. તેમણે પોલીસ સમક્ષ ઘેડિયાભાઈના પગમાં ઈજા વિશે પણ જણાવ્યું ન હતું કે પોલીસને જાણ કરી ન હતી કે કાનાભાઈએ રમેશભાઈને માર્યા હતા અને રમેશભાઈએ તેમને તે મુજબ જાણ કરી હતી. પરંતુ સાક્ષીએ પુષ્ટિ આપી હતી કે આરોપી અને ફરિયાદી વચ્ચે રસીદ બાબતે વિવાદ થયો હતો, અને અકસ્માતના તે સમયે તેમણે જણાવ્યું હતું કે તેઓ કોઈ સત્તાવાર કામ કરી રહ્યા ન હતા. સાક્ષી જમીનમાંથી કાચા મગફળીના દાણા નિંદામણ કરી રહ્યા હતા અને ઘેડિયાભાઈ લાકડા એકઠા કરી રહ્યા હતા.

૨૦. આમ પુરાવા પરથી સ્પષ્ટ થાય છે કે જ્યારે ઘટના બની ત્યારે ઈજાગ્રસ્ત તેની સત્તાવાર ફરજ પર ન હતો, કે કોઈ સત્તાવાર ફરજ બજાવી રહ્યો ન હતો. ઈજાગ્રસ્ત ફરિયાદી તેમજ પી.ડબ્લ્યુ.-૫ ના પુરાવા પરથી, જેઓ ઈજાગ્રસ્તની સાથે હતા, તે સ્પષ્ટ થાય છે કે તેઓ બંને કાચી મગફળી શેકવાની પ્રક્રિયામાં હતા. પી.ડબ્લ્યુ.-૫ નિંદામણ કરી રહ્યા હતા અને જમીનમાંથી કાચા મગફળીના દાણા કાઢી રહ્યા હતા જ્યારે ઘેડિયાભાઈ લાકડા એકત્ર કરી રહ્યા હતા.

૨૧. પી.ડબલ્યુ.-૬ જેન્તીભાઈ રામભાઈ શીલુ દધીચિ સરોવર તળાવ પાસેના તેમના ક્વાર્ટર્સ પર હતા. તેઓ માંગરોળ જૂથ યોજનામાં તેમની નોકરી પર હતા. તેઓ કમ્પાઉન્ડમાં હાજર હતા. તેમણે જણાવ્યું કે તે સમયે ધીરુભાઈ અને નાથાભાઈ પરમાર પણ નોકરી પર હતા. પી.ડબલ્યુ.-૬ ઇલેક્ટ્રિક ઓપરેટર હતા.

૨૨. ઘટનાનો ઉલ્લેખ કરતા તેમણે જણાવ્યું કે તે સાંજે આશરે ૫ વાગ્યે બની હતી. બૂમાબૂમ સાંભળીને તેઓ, ધીરુભાઈ અને નાથાભાઈ પરમાર ત્રણેય સિંચાઈ કચેરીએ ગયા હતા, તે સમયે તેમણે જણાવ્યું કે ત્રણ લોકો વચ્ચે ઝપાઝપી થઈ હતી. તેઓ રમેશભાઈ ઘેડિયાને ઓળખતા હતા કારણ કે તેઓ સિંચાઈ વિભાગમાં કામ કરતા હતા. સાક્ષીએ જણાવ્યું કે તે જગ્યાએ ઘણા લોકો હતા. ધરમપુરના અર્શી વિક્રમ અને કાના રામા તે સમયે ત્યાં હતા, તેઓ તેમને નામથી ઓળખતા ન હતા પરંતુ તેમણે કોર્ટમાં તેમને ઓળખી કાઢ્યા હતા. તેમના જણાવ્યા મુજબ ત્યાં પહોંચીને તેમણે તેમને છૂટા પાડવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો. આ સાક્ષી પી.ડબલ્યુ.-૬ ખૂબ જ સ્પષ્ટપણે કહે છે કે તેમણે તેમના હાથમાં કોઈ હથિયાર જોયું નથી અને વધુમાં જણાવ્યું કે તે સમયે ઘેડિયાભાઈએ તેમને કહ્યું હતું કે તેમના પગમાં ઈજા થઈ છે, તેથી નિરીક્ષણ કરતા તેમને પગમાં સોજો જણાયો હતો. સાક્ષીએ જણાવ્યું કે ઘેડિયાભાઈએ તેમને કહ્યું હતું કે તેને

લાકડીથી મારવામાં આવ્યો હતો અને તેણે ધરમપુરના વ્યક્તિઓના નામ આપ્યા હતા. સાક્ષીના જણાવ્યા મુજબ ઈજાગ્રસ્ત વ્યક્તિએ કાનાભાઈ અર્શીભાઈ ના નામ આપ્યા હતા. તેમને અલગ કર્યા પછી સાક્ષીએ જણાવ્યું કે બંને આરોપીઓ સ્થળ છોડી ગયા હતા. ત્યારબાદ જ્યારે તેઓ ઓફિસે પહોંચ્યા ત્યારે તેમણે ઘેડિયાભાઈને પૂછપરછ કરી જેમણે જણાવ્યું કે વિવાદ રસીદ બાબતે હતો.

૨૩. ઉલટ તપાસમાં પી.ડબલ્યુ.-૬ એ જણાવ્યું કે તેઓ, ધીરુભાઈ અને નાથાભાઈ ત્રણેય પંપ ઓપરેટર તરીકે કામ કરે છે. કૂવા પર પંપનું કામ પૂરું કરીને ઓફિસે પાછા ફરતી વખતે તેમણે બૂમાબૂમ સાંભળી હતી. તેમણે સ્પષ્ટ કર્યું કે તેમના ત્યાં પહોંચ્યા પહેલા ઘટના પૂરી થઈ ગઈ હતી. તેમણે એમ પણ જણાવ્યું કે તેઓ અગાઉ બંને આરોપીઓને ઓળખતા ન હતા અને ઘટના પછી પાછળથી તેમને તેમના નામની જાણ થઈ હતી. તેમણે એમ પણ જણાવ્યું કે તેમણે પોલીસ સમક્ષના નિવેદનમાં જણાવ્યું નથી કે બંને વ્યક્તિઓ વચ્ચે ઝપાઝપી થઈ હતી.

૨૩.૧ સાક્ષીના પુરાવા માત્ર એ હકીકત સ્પષ્ટ કરશે કે ત્યાં ઘણા લોકો હાજર હતા અને તેઓ પ્રત્યક્ષદર્શી સાક્ષી નથી. તેમણે ઘટના જોઈ ન હતી.

ઉલટતપાસમાં તેમની કબૂલાત સાબિત કરે છે કે ઘટના પછી તેઓ ત્યાં પહોંચ્યા હતા અને તેઓ ઘટના પહેલા આરોપીઓને ઓળખતા ન હતા. એવું લાગે છે કે તેઓ માત્ર ફરિયાદીને ટેકો આપવા માટે સાક્ષી બન્યા છે, તેમના પુરાવા વધુ સ્પષ્ટ કરે છે કે તેમણે આરોપીઓના હાથમાં કોઈ હથિયાર જોયું નથી. તે માત્ર ઈજાગ્રસ્ત હતો જેણે તેમને ઈજા બતાવી હતી અને તેણે પગનો સોજો બતાવ્યો હતો. અગાઉ ઉલ્લેખ કર્યો તેમ, ઘટનાસ્થળે ઘણા લોકો હતા, ટોળું એકઠું થયું હતું. ગુનાના સ્થળે લાકડાના ઢગલા તેમજ પથ્થરો વિખરાયેલા હતા. સાક્ષીએ જણાવ્યું કે ત્યાં ધક્કામુક્કી થઈ હતી અને તે શારીરિક ઝઘડા દરમિયાન કોઈ ઈજા થઈ હોઈ શકે છે કારણ કે વર્તમાન સાક્ષી પી.ડબલ્યુ.-૬ આરોપીઓના હાથમાં કોઈ હથિયાર હોવાનો ઉલ્લેખ કરતા નથી.

૨૪. સાક્ષી પી.ડબલ્યુ.-૮ – મોહનભાઈ ભોજાભાઈ ચાવડા અધિક મદદનીશ ઈજનેર છે. તેઓ વેરાવળમાં ૪ અંકુશના પેટા વિભાગમાં હતા. તેમણે ફરિયાદી રમેશચંદ્ર ઘોડિયા વિશે વર્ક આસિસ્ટન્ટ તરીકે પુરાવા આપ્યા છે. સાક્ષીએ ચોમાસાની સીઝન દરમિયાન ફરિયાદીના સત્તાવાર ફિલ્ડ વર્ક વિશે જણાવ્યું છે અને સિંચાઈ ઉપકરણ વસૂલાત માટે તેમણે દસ્તાવેજ આંક-૨૪ નો ઉલ્લેખ કર્યો છે જે ફરિયાદીને સોંપવામાં આવેલી સત્તાવાર ફરજ હતી અને તે તાત્કાલિક ધોરણે સિંચાઈ ઉપકરણ વસૂલાત કરવાના તેમના વિભાગ અંગેની હતી. તેમણે

આંક-૨૫ પર મસ્ટર બુક પાછા રજૂ કરી હતી જે તારીખ ૧૧/૦૫/૨૦૦૨ અને ૧૨/૦૫/૨૦૦૨ ની છે. ફરિયાદી દ્વારા આપવામાં આવેલી રસીદો રેકૉર્ડ પર રજૂ કરવામાં આવી હતી અને રસીદ નં. ૦૦૦૦૦૮૮ વિશે ચોક્કસ જુબાની આપવામાં આવી હતી જે રમેશ ઘેડિયાની સહી હેઠળ વિક્રમભાઈ નારણભાઈના નામે આપવામાં આવી હતી. તેમણે સંયુક્ત રીતે આંક-૨૭ પર રસીદો પુરાવામાં મૂકી.

૨૫. રસીદ નં. ૦૦૦૦૦૮૮ ની તપાસ દર્શાવે છે કે તે ૧૨/૦૫/૨૦૦૨ ના રોજ આપવામાં આવી હતી. વિભાગ વેરાવળ છે, પેટા વિભાગ વેરાવળ, સ્થળ ધરમપુર. તેના પરનું નામ આહીર કાનાભાઈ ઘેલાભાઈ છે. જે રકમ વસૂલવામાં આવી છે તે ૯૨ છે અને તેના પર ફરિયાદીની સહી છે. વિવાદ કદાચ રસીદ પરના નામ બાબતે છે. આરોપી અપીલકર્તા કાનાભાઈ રામભાઈ રામ છે અને રસીદ પરનું નામ આહીર કાનાભાઈ ઘેલાભાઈ છે. વિવાદની સત્યતા હાલમાં ચકાસવાનો પ્રશ્ન નથી. જો કે, રસીદ પરનું નામ સૂચવે છે કે આરોપીએ તારીખ ૧૨/૦૫/૨૦૦૨ ની રસીદ હેઠળના નામ વિશે કેટલાક પ્રશ્નો ઉઠાવ્યા હોઈ શકે છે. રસીદ રવિવારે આપવામાં આવી હતી અને જે સમયે વિવાદ ઊભો થયો હતો તે સાંજે ૫:૦૦ વાગ્યા પછીનો હતો. જ્યાં ફરિયાદીની પોતાની જુબાની તેમજ પી.ડબલ્યુ.-૫ ભીખાભાઈ કાનાભાઈ કે જેઓ ફરિયાદીની સાથે રહેલા રોજમદાર

હતા, તેમના પુરાવા પરથી રેકૉર્ડ પર આવ્યું છે કે તેઓ કાચી મગફળી કાઢવાની અને શેકવા માટે લાકડા એકઠા કરવાની પ્રક્રિયામાં હતા. તેથી જે સમયે ઝઘડો થયો હતો તે સમયે ફરિયાદી તેમજ પી.ડબ્લ્યુ.-૫ કોઈ સત્તાવાર કામ કરી રહ્યા ન હતા, જો કે આંક-૨૪ દ્વારા એમ કહી શકાય કે ફરિયાદીને સતત ૨૪/૭ સિંચાઈ ઉપકર વસૂલવાનું કામ સોંપવામાં આવ્યું હતું. રવિવારે તેઓ સત્તાવાર ફરજ પર હોવાની જાણકારી ફરિયાદનું કારણ બની શકે નહીં. દસ્તાવેજ આંક ૨૪ એ વિભાગ અને ફરિયાદી વચ્ચેનો ખાનગી પત્રવ્યવહાર છે, અને પી.ડબ્લ્યુ.-૫ સત્તાવાર ફરજ પર હતા તેની જાણ આરોપીને હતી તેમ માની શકાય નહીં, ખાસ કરીને ત્યારે જ્યારે તે કામ રવિવારના દિવસે કરવામાં આવ્યું હતું. તપાસ અધિકારીએ ૨૬/૦૪/૨૦૦૨ ના બોમ્બે પોલીસ એક્ટની કલમ ૩૭(૧) હેઠળના જાહેરનામાનો ઉલ્લેખ કર્યો હતો જ્યાં લાકડીને પણ પ્રતિબંધિત હથિયાર માનવામાં આવે છે અને તપાસ અધિકારીએ આંક-૩૨ ની તેમની જુબાનીમાં ઉલ્લેખ કર્યો છે જ્યાં તેમણે જ્યુડીશ્યલ મેજિસ્ટ્રેટ ફર્સ્ટ ક્લાસને કલમ ૩૩૩ ની જોગવાઈ લાગુ કરવા માટે પ્રાર્થના કરી હતી અને અવલોકન કર્યું હતું કે ફરિયાદીને લાકડીથી માર મારવાને કારણે ફેક્ટર થયું છે. કલમ ૩૩૨ અને કલમ ૩૩૩ તૈયાર સંદર્ભ માટે નીચે મુજબ રજૂ કરવામાં આવી છે:

આઈ.પી.સી. કલમ ૩૩૨ – જાહેર સેવકને તેની ફરજ બજાવતા રોકવા માટે જાણીજોઈને ઈજા પહોંચાડવી.

“જે કોઈ વ્યક્તિ જાણીજોઈને, જે જાહેર સેવક હોય તેને તેવા જાહેર સેવક તરીકે તેની ફરજ બજાવતી વખતે ઈજા પહોંચાડે, અથવા તે વ્યક્તિને અથવા અન્ય કોઈ જાહેર સેવકને તેવા જાહેર સેવક તરીકે તેની ફરજ બજાવતા અટકાવવાના અથવા રોકવાના ઈરાદાથી, અથવા તે વ્યક્તિએ તેવા જાહેર સેવક તરીકે તેની કાયદેસરની ફરજ બજાવતી વખતે જે કંઈ કર્યું હોય અથવા કરવાનો પ્રયાસ કર્યો હોય તેના પરિણામે ઈજા પહોંચાડે, તો તેને ગમે તે પ્રકારની કેદની સજા જે ત્રણ વર્ષ સુધીની હોઈ શકે છે, અથવા દંડની, અથવા બંનેની સજા કરવામાં આવશે.”

આઈ.પી.સી. કલમ ૩૩૩ – જાહેર સેવકને તેની ફરજ બજાવતા રોકવા માટે જાણીજોઈને ગંભીર ઈજા પહોંચાડવી.

“જે કોઈ વ્યક્તિ જાણીજોઈને, જે જાહેર સેવક હોય તેને તેવા જાહેર સેવક તરીકે તેની ફરજ બજાવતી વખતે ગંભીર ઈજા પહોંચાડે, અથવા તે

વ્યક્તિને અથવા અન્ય કોઈ જાહેર સેવકને તેવા જાહેર સેવક તરીકે તેની ફરજ બજાવતા અટકાવવાના અથવા રોકવાના ઈરાદાથી, અથવા તે વ્યક્તિએ તેવા જાહેર સેવક તરીકે તેની કાયદેસરની ફરજ બજાવતી વખતે જે કંઈ કર્યું હોય અથવા કરવાનો પ્રયાસ કર્યો હોય તેના પરિણામે ગંભીર ઈજા પહોંચાડે, તો તેને ગમે તે પ્રકારની કેદની સજા જે દસ વર્ષ સુધીની હોઈ શકે છે, અને દંડ માટે પણ જવાબદાર રહેશે.”

રપ.૧ કલમ ૩૩૨ અને ૩૩૩ માત્ર ઈજા અને ગંભીર ઈજાના આધારે અલગ પડે છે.

રપ.૨ આઈ.પી.સી. ની કલમ ૩૩૨ હેઠળનો ગુનો ત્યારે આકર્ષાય છે જ્યારે આરોપી જાણીજોઈને કોઈ વ્યક્તિ જે જાહેર સેવક હોય તેને તેની ફરજ બજાવતી વખતે ઈજા પહોંચાડે છે. તે જાહેર સેવક તરીકે તેની ફરજ બજાવતા રોકવા અથવા અટકાવવા માટે જાણીજોઈને ઈજા પહોંચાડવામાં આવી હતી તે વધુમાં સાબિત કરવું જરૂરી નથી. બીજી બાજુ, જો કોઈ જાહેર સેવક તેની જાહેર સેવક તરીકેની ફરજ બજાવી રહ્યો ન હોય ત્યારે તેને જાણીજોઈને ઈજા પહોંચાડવામાં આવી હોય, તો તે સાબિત કરવું જરૂરી છે કે તે વ્યક્તિને અથવા અન્ય કોઈ જાહેર

સેવકને તેની ફરજ બજાવતા અટકાવવા અથવા રોકવાના ઈરાદાથી ઈજા પહોંચાડવામાં આવી હતી.

૨૫.૩ તે જ રીતે કલમ ૩૩૩ સમાન ઘટકો જ્યારે પરિણામ ગંભીર ઈજા હોય જે જાહેર સેવક સત્તાવાર ફરજ બજાવતી વખતે ભોગવે છે. સૌથી મહત્વનું પાસું જે સાબિત કરવું જરૂરી છે તે એ છે કે જાહેર સેવક તેની ફરજ પર હોય ત્યારે તેને જાણીજોઈને ગંભીર ઈજા પહોંચાડવામાં આવી હતી. આઈ.પી.સી. ની કલમ ૩૩૨ હેઠળનો ગુનો સાબિત કરવા માટે જે પુરાવાની જરૂર છે તે જ પુરાવાની જરૂર કલમ ૩૩૩ હેઠળનો ગુનો સ્થાપિત કરવા માટે પડે છે. સિવાય કે, આરોપીએ સાધારણ ઈજા પહોંચાડી છે તે સાબિત કરવાને બદલે, તે સાબિત કરવાનું છે કે આરોપીએ જાણીજોઈને ગંભીર ઈજા પહોંચાડી છે.

૨૬. ફરિયાદીના પોતાના પુરાવા જ સ્પષ્ટ કરશે કે જે સમયે ઘટના બની તે સમયે તે સિંચાઈ ઉપકર વસૂલવાની ફરજ પર ન હતો. એવું નથી કે રસીદ આપતી વખતે આરોપીએ ફરિયાદી અને પી.ડબલ્યુ.-૫ ને કોઈ ઈજા કે ગંભીર ઈજા પહોંચાડી હતી. ફરિયાદીને ઈજા થઈ હતી. ડૉક્ટર દ્વારા નોંધવામાં આવેલી ઈજા નં. ૪ ગંભીર પ્રકારની ઈજા છે. ફરિયાદી, સાક્ષીઓના જણાવ્યા મુજબ અને

ખાસ કરીને પી.ડબલ્યુ.-૮ મુજબ, આંક-૨૪ હેઠળ સતત સત્તાવાર કામગીરી કરવા માટેના આદેશ મુજબ તેની સત્તાવાર ફરજ પર હતો. રેકૉર્ડ પરના પુરાવા ફરિયાદી તેમજ પી.ડબલ્યુ.-૫ ની જુબાની દ્વારા સ્પષ્ટ કરે છે કે પી.ડબલ્યુ.-૫ કાચા મગફળીના દાણા નિંદામણ કરી રહ્યા હતા અને ફરિયાદી લાકડા એકઠા કરી રહ્યા હતા. તેઓ મગફળી શેકવાની પ્રક્રિયામાં હતા. ફરિયાદી અને સાક્ષી પી.ડબલ્યુ.-૫ નું તે કૃત્ય જાહેર ફરજ ગણી શકાય નહીં. આથી, કલમ ૩૩૨ અને ૩૩૩ ત્યારે જ લાગુ થઈ શકે જો જાહેર સેવકને જાણીજોઈને ઈજા પહોંચાડવામાં આવી હોય અને આવી ઈજા તે વ્યક્તિને જાહેર સેવક તરીકે તેની ફરજ બજાવતા અટકાવવા અથવા રોકવા માટે હોય.

૨૭. અહીં એવો કોઈ કેસ નહોતો કે આરોપીઓ તેને રસીદ આપતા રોકી રહ્યા હતા. તેનાથી વિપરીત, રેકૉર્ડ પર આંક-૨૭ દ્વારા વિવાદાસ્પદ રસીદ નં. ૦૦૦૦૦૮૮ સાથે સંયુક્ત રીતે રજૂ કરાયેલ રસીદ દ્વારા સાબિત થયું છે કે તે પહેલેથી જ આપવામાં આવી હતી, આરોપી દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલો એકમાત્ર પ્રશ્ન એ હતો કે ચાર્જમાં નોંધ્યા મુજબ પિતાના નામે રસીદ કેવી રીતે આપવામાં આવી. એવું નથી કે સ્થળ પર માત્ર બંને આરોપીઓ જ હાજર હતા. ત્યાં અન્ય વ્યક્તિઓ પણ હતી જેમણે તે જ મુદ્દે વિરોધ કર્યો હતો જે પી.ડબલ્યુ.-૬ ના પુરાવામાં આવે છે.

૨૮. પી.ડબલ્યુ.-૬ જેન્ટીભાઈ રામભાઈ શીલુ આગળ અને વધુ વિશિષ્ટ રીતે જણાવે છે કે તેમણે મૌખિક બોલાચાલી દરમિયાન ઝપાઝપી કરનાર વ્યક્તિઓના હાથમાં કોઈ હથિયાર જોયા નથી. ઈજા કે ગંભીર ઈજાના સ્વરૂપમાં ઈજા આરોપી દ્વારા કરવામાં આવી હોવાનું સાબિત થઈ શક્યું નથી. રેકૉર્ડ પર એ પણ આવ્યું છે કે ઘટના રવિવારે બની હતી. રવિવારે સાંજે ૫:૦૦ વાગ્યા પછી ફરિયાદીને જાહેર સેવક તરીકે તેમની જાહેર ફરજ બજાવવા માટે ફરિયાદીને અટકાવવાનો આરોપીઓનો ઈરાદો હોવાનું જણાવી શકાતું નથી. ઈજા પહોંચાડવાની આ સ્વેચ્છા પણ સાબિત થતી નથી. પુરાવા સ્પષ્ટ કરતા નથી કે કલમ ૩૩૨ અને ૩૩૩ હેઠળ કલ્પના મુજબનું કોઈ પણ કૃત્ય આરોપી દ્વારા ફરિયાદીને તેની ફરજ બજાવતા રોકવા માટે ઈરાદાપૂર્વક કરવામાં આવ્યું હતું.

૨૯. આમ પુરાવાની કદર અને કાયદા પર ટ્રાયલ કોર્ટના ન્યાયમૂર્તિનું અવલોકન ભૂલભરેલું બને છે. ફરિયાદી દ્વારા ફરજ બજાવવા દરમિયાન આરોપી દ્વારા સ્વેચ્છાએ કરવામાં આવેલી કોઈ પણ ઈજાની હકીકત તપાસવા માટે રેકૉર્ડ પરના વિરોધાભાસી પુરાવાની કદર કરવામાં આવી નથી. ફરિયાદીને પોતાને પણ આરોપી દ્વારા ઈજા થવા વિશે કોઈ ચોક્કસ જ્ઞાન નથી કારણ કે તેણે ઉલટ તપાસમાં સ્પષ્ટ કર્યું હતું કે તે ચોક્કસપણે કહી શકતો નથી કે ટોળામાંથી તેને

કોણે માર્યો હતો. થયેલી ઈજા પડવાને કારણે હોઈ શકે છે અને ઘટનાસ્થળ પર લાકડાના ઢગલા તેમજ વિખરાયેલા પથ્થરોની નોંધ છે. ફરિયાદી તેમજ પી.ડબલ્યુ.-૫ અને પી.ડબલ્યુ.-૬ ના પુરાવા સ્પષ્ટ કરતા નથી કે ફરિયાદીને કોણે ઈજા પહોંચાડી હતી. રેકૉર્ડ પરના પુરાવાના અભાવે, અને જ્યારે સાક્ષીઓની જુબાની સુસંગત નથી અને એકબીજાને સમર્થન આપતી નથી, ખાસ કરીને મારપીટ અને હથિયારના પાસા પર, આ અદાલત માને છે કે ટ્રાયલ કોર્ટના ન્યાયમૂર્તિનું તર્ક રેકૉર્ડ પરના પુરાવાઓથી વિપરીત છે. ફરિયાદ પક્ષ વ્યાજબી શંકાથી પર કેસ સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ રહ્યો છે.

૩૦. પરિણામે, ક્રિમિનલ અપીલ મંજૂર કરવામાં આવે છે. વેરાવળના વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજ અને પ્રેસાઈડિંગ ઓફિસર, ફાસ્ટ ટ્રેક કોર્ટ દ્વારા સેશન્સ કેસ નં. ૩૫/૨૦૦૨ માં તારીખ ૩૦/૦૫/૨૦૦૬ ના રોજ પસાર કરવામાં આવેલ દોષસિદ્ધિ અને સજાનો ચુકાદો અને આદેશ આથી રદ કરવામાં આવે છે. અપીલકર્તા નં. ૨ – કાનાભાઈ રામભાઈ રામને તમામ આરોપોમાંથી નિર્દોષ જાહેર કરવામાં આવે છે. બેલ બોન્ડ રદ કરવામાં આવે છે. રેકૉર્ડ અને પ્રોસીડિંગ્સ સંબંધિત કોર્ટમાં પરત મોકલવી.

(ગીતા ગોપી, ન્યાયમૂર્તિ)

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.